

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

WARSZAWA

1. Nazwa

**LABORATORIUM (budynek nr 7) „SIECI BADAWCZEJ ŁUKASIEWICZ –
INSTYTUT CHEMII PRZEMYSŁOWEJ IM. PROF. IGNACEGO MOŚCICKIEGO”
d. INSTYTUTU CHEMII PRZEMYSŁOWEJ**

2. Czas powstania

1938-1939

4. Adres

ul. Rydygiera 8, d. łączności 8

nr ewidencyjny działki 8/1 obręb 7-03-05

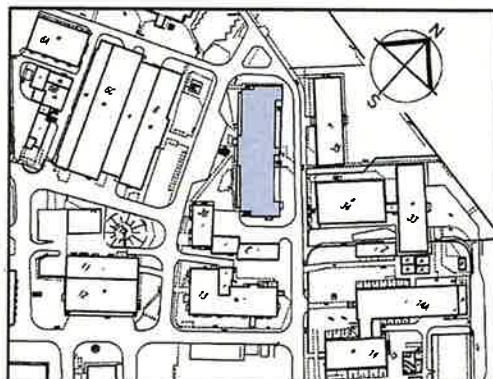
11. Materiały

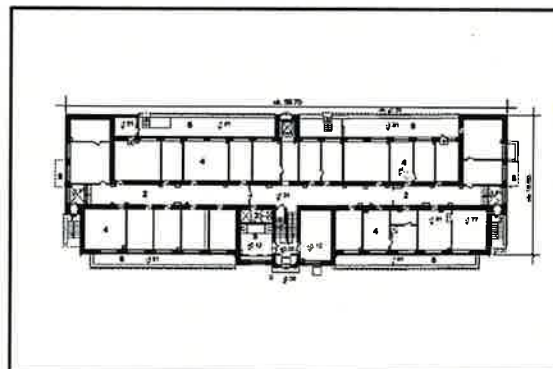
Widok od strony wewnętrznej ulicy dojazdowej

Orientacja 1:10 000

Sytuacja ok. 1:3000

Rzut przyziemia 1:1000

5. Przynależność administracyjna

województwo **mazowieckie**

powiat

dzielnica **Śródmieście**

6. Współrzędne geograficzne

N: 52°15'45" E: 20°58'28.5"

7. Właściciel i jego adres

[REDACTED]

8. Użytkownik i jego adres

j. w.

9. Formy ochrony

**MPZP dla terenu Żoliborza Płd. –
Uchwała nr LXVI/1777/2018 Rady Miasta
St. Warszawy z dn.19.04.2018 r.
Gminna Ewidencja Zabytków**

10. Stan zachowania

**Budynek jest w dobrym/bardzo dobrym
stanie technicznym. Na elewacjach
występują nieliczne uszkodzenia.
Niezadawalający jest stan powłok
malarskich niektórych okien i metalowych
żaluzji w fasadzie.**

12. Historia

Budynek wzniesiony w latach **1938-1939**. Autor projektu i jego historia nie jest znana. Obiekt wybudowano z przeznaczeniem na laboratoria Chemicznego Instytutu Badawczego – placówki naukowo-badawczej związanej z przemysłem chemicznym, przekształconej w 1922 r. ze spółki METAN. Spółka została założona we Lwowie w 1916 r. z inicjatywy prof. Ignacego Mościckiego, późniejszego prezydenta RP.

Budynek był jednym z kilku obiektów badawczych/przemysłowych na terenie przy ul. Łączności 8 (ob. adres Rydygiera 8). Powstał w bezpośrednim sąsiedztwie głównego gmachu Instytutu (nr 6, 6B, 6C wg numeracji wewnętrznej ICHP); w pn.-wsch. części terenu, który przed 1945 r. miał inne niż obecnie granice, co ilustrują zachowane materiały ikonograficzne.

Niezniszczony podczas II wojny światowej (pełnił funkcję magazynu zaopatrzenia głównego SS) ok. 1969 r. został w niewielkim stopniu przekształcony, a w 2001 r. zmodernizowany. Po wojnie w jego najbliższym otoczeniu powstała nowa zabudowa (od wsch.) i zmieniło się zagospodarowanie terenu.

Budynek nie zmienił przeznaczenia. Nadal jest obiektem wchodzącym w skład Instytutu (ma wewnętrzną numerację placówki – nr 7), który od momentu utworzenia funkcjonował pod różnymi nazwami, m.in. INSTYTUTU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO (1945-1948), INSTYTUTU CHEMII PRZEMYSŁOWEJ (1971 – 1990), a obecnie należy do sieci badawczej ŁUKASIEWICZ; w czerwcu 2020 r. do Instytutu włączone zostały: Instytut Farmaceutyczny (IF) oraz Instytut Biochemii i Antybiotyków (IBA) należące do sieci badawczej Łukasiewicz.

13. Opis

SYTUACJA:

Budynek zlokalizowany w dzielnicy Żoliborz. Usytuowany na terenie ICHP w jego pn. wsch. części, w luźnej zabudowie zespołu. Wieloboczny teren o powierzchni ok. 10 ha ograniczony jest ulicami: Z. Krasińskiego (od pn.), W. Broniewskiego (od wsch.), J. Rydygiera (od pd.) i A. German d. Burakowską (od zach.). Główny wjazd prowadzi od strony ul. Rydygiera. Wolnostojący, prostokątny 3.kondygnacyjny z suterenami i częściowym podpiwniczeniem. Sąsiaduje z budynkami: nr 6, 6b i 6c; 35, 34, 36 (patrz zał. 1). Ustawiony jest na wprost głównego historycznego gmachu Instytutu, w osi pn.-pd. Główne wejście znajduje się od strony frontowej – zach. Na tyłach budynku i od strony bocznej (pd.) występują 1., 2. kondygnacyjne obiekty powstałe w I. 70. XX w., a od pn. otwarty teren zieleni. Bezpośrednie otoczenie budynków w części utwardzone o nawierzchni betonowej lub z kostki brukowej (od frontu miejsca parkingowe), w części trawniki obsadzone wysoką i niską zielenią. W kilku miejscach ustawione blaszane, kubaturowe osłony zaworów instalacji.

MATERIAŁ I KONSTRUKCJA:

Budynek murowany i otynkowany. Ściany konstrukcyjne nośne z cegły ceramicznej pełnej o gr. 52 cm; działowe murowane z cegły pełnej. Układ konstrukcyjny 2.5 traktowy, podłużny. Posadowienie budynku na stopach i ławach żelbetowych.

Stropy: nad podziemiem w części kotłowni i podłużnego korytarza strop żelbetowy, monolityczny płytowo-żebrowy, nad poprzecznym korytarzem ceglany na belkach stalowych (odcinkowy); pozostałe stropy monolityczne, żelbetowe płytowo-żebrowe oparte na podciągach.

Stopodach: płaski, wentylowany, konstrukcji żelbetowej, monolitycznej, płytowo-żebrowy, kryty papą. Nad wyższymi fragmentami budynku, przy klatkach schodowych i maszynowni windy – stropodachy płaskie jw. 1.spadowe. Odprowadzenie wód opadowych zewnętrznymi rurami spustowymi. Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z blachy powlekanej. Kominy wentylacyjne metalowe. Daszki nad wejściami bocznymi i fosą okien suteren 1.spadowe w konstrukcji stalowej kryte blachą.

Nadproża otworów: płaskie, żelbetowe; gzymsy wieńczące prostokątne płytowe, żelbetowe o małym wysięgu.

Schody zewnętrzne: 1.biegowe, płytowe, betonowe i ażurowe stalowe z balustradami metalowymi i pochwytem metalowym lub bez balustrad. W elewacjach bocznych stalowe balkony ewakuacyjne i drabiny.

Schody wewnętrzne: 1 klatka schodowa 2.biegowa, żelbetowa, płytowa oparte na belkach żelbetowych. Balustrada metalowa, prętowa z pochwytem drewnianym. Pozostałe schody 1.biegowe bez balustrad; schody tylne z prętową metalową balustradą.

cd. załącznik nr 3

14. Kubatura 15 830 m ³	15. Powierzchnia użytkowa 3340 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne laboratoria	17. Użytkowanie obecne laboratoria
18. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania) <ol style="list-style-type: none"> 1. Projekt zamienny elewacji tylnej budynku laboratorium, ul. Łączności 8; inż. arch. R. Pułczyński, 1954 – materiały Archiwum Urzędu m. st. Warszawy (dalej AUW) 2. Projekt elewacji budynku, 1969 (?), brak autora – materiały ICHP 3. Projekt budowlany arch.-konstr. remontu i częściowej przebudowy budynku. Warszawa 1999. Autor inż. arch. W. Ballogh – jw. 4. Projekt wentylacji mechanicznej, b.d. i autora – jw. 5. Książka obiektu budowlanego, 2010 – jw. 		19. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania) <ol style="list-style-type: none"> 1. Ortofotomapa Warszawy z 1935, 1936, 1990-94, 2015, Warszawa historyczna, www.mapa.um.warszawa.pl 2. Mapa topograficzna Polski, Warszawa-Żoliborz N-34-138-B-b-4, Warszawa 1993, skala 1:10 000 3. Plan rozplanowania terenu ICHO, 15.12.1954. Autor: inż. arch. St. Kolendo – materiały Archiwum Urzędu m. st. Warszawy 4. Instytut_Chemii_Przemysłowej_im_prof_Ignacego_Moscickiego_513630_Fotopolska-Eu1942 5. Instytut_Chemii_Przemysłowej_im_prof_Ignacego_Moscickiego_485700_Fotopolska-Eu1980 prac pionu chemii gosp. 	
20. Bibliografia <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>75 lat Instytutu Chemii Przemysłowej im. prof. I. Mościckiego</i>, pr. zbiorowa. Warszawa 1997 2. Zamecki St., <i>Chemiczny Instytut Badawczy w Warszawie w okresie międzywojennym (1922-1933)</i> [w:] „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki” 1979 24/2, s. 329-342 		21. Uwagi	

22. Stan zachowania

Budynek niezniszczony podczas II wojny światowej. W okresie okupacji niemieckiej pełnił funkcje magazynowe. Wkrótce po reaktywaniu Instytutu pod nową nazwą Instytut Chemii Przemysłowej (1945) z powrotem przeznaczony na laboratoria. Od tamtej pory prowadzono w nim bieżące remonty, modernizacje i adaptacje, z których najpoważniejsze miały miejsce w latach 60. i 90.XX w. oraz po 2000 r.

W 1969 (?) przeprowadzono remont elewacji, dachu i ocieplenie poddasza.

Wg projektu remontu i częściowej przebudowy (inż. arch. W. Ballogha, Biuro Projektowo-Technologiczne PEWA, 1999) przeprowadzono szereg prac, m.in. wzmocnienie stropu międzypiętrowego klatki schodowej, wykonanie szybu dźwigu towarowego, osadzenie wentylatorów na dachu i zrealizowanie nowych nawiewów z elementów blaszanych; zamurowanie zbędnych otworów okiennych i drzwiowych, wykonanie nowych przebić; przebudowa niektórych pom. technologicznych; ogólne odnowienie wszystkich pom. – malowanie, wymiana posadzek, instalacji.

W 2001 r. zrealizowano gruntowny remont elewacji i wnętrz polegający na zmianie standardu wykończenia i pewnych zmianach układu funkcjonalnego; m.in. wymieniono stolarkę okienną na nową (PCV, szyby zespolone) i częściowo drzwiową z drewnianej na PCV i inne, okładziny elewacji (wtórna okładzina klinkierowa cokołu, ahistorycznego obramienia drzwi wejściowych), wymieniono posadzki, prawdopodobnie wtedy wprowadzono w niektórych korytarzach podwieszane sufity gips.-kat. i rastrowe.

W 2014 r. nastąpiła wymiana pokrycia dachu na nowe również z papy. Po tej dacie sukcesywnie remontowano inne elementy budynku: kominy, balkony itd.

Budynek jest w dobrym/bardzo dobrym stanie technicznym. Na elewacjach występują nieliczne uszkodzenia, ubytki tynków zewnętrznych i ścianek fos suterenu, drobne zawilgocenia, brak jest zarysowań i rys ścian, stropów. Niezadawalający jest stan powłok malarskich niektórych okien i metalowych żaluzji w fasadzie.

23. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

24. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

25. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

tekst	mgr Ewa Popławska-Bukała, grudzień 2020 r.
plany i rysunki	jw. w oparciu o istniejące dokumentacje ICHP współpraca dr inż. arch. B. Popławski
fotografie	mgr Ewa Popławska-Bukała, grudzień 2020 r.

26. Załączniki

ogółem 5 załączników:

nr 1 – cd. p. 11- plan sytuacyjny, rzut parteru

nr 2 – dokumentacja ikonograficzna

nr 3 – cd. p. 13 + dokumentacja fotograficzna stanu obecnego

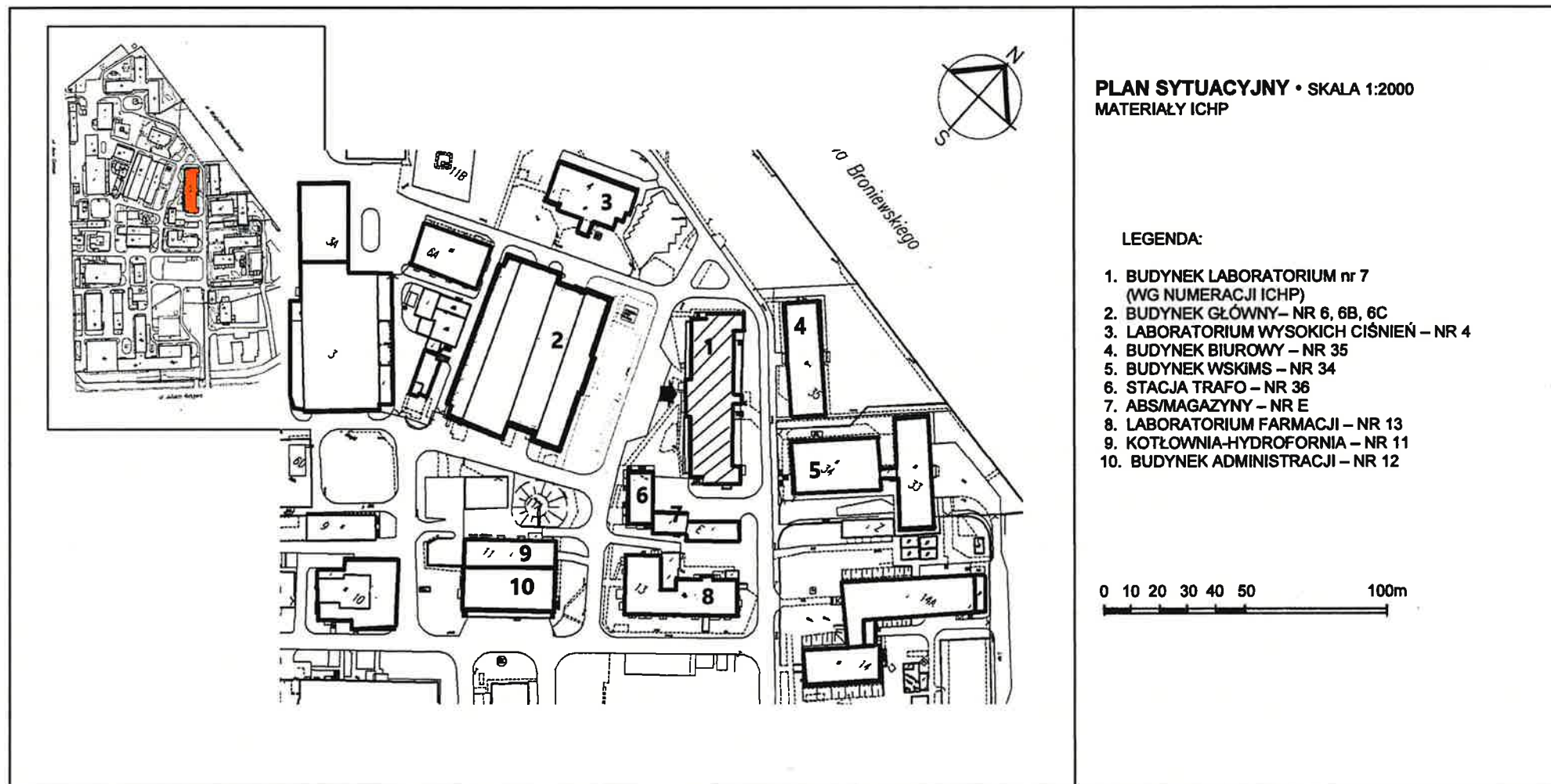
nr 4-5 – dokumentacja fotograficzna stanu obecnego

Instytut Chemii Przemysłowej
Wykonano z funduszy

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

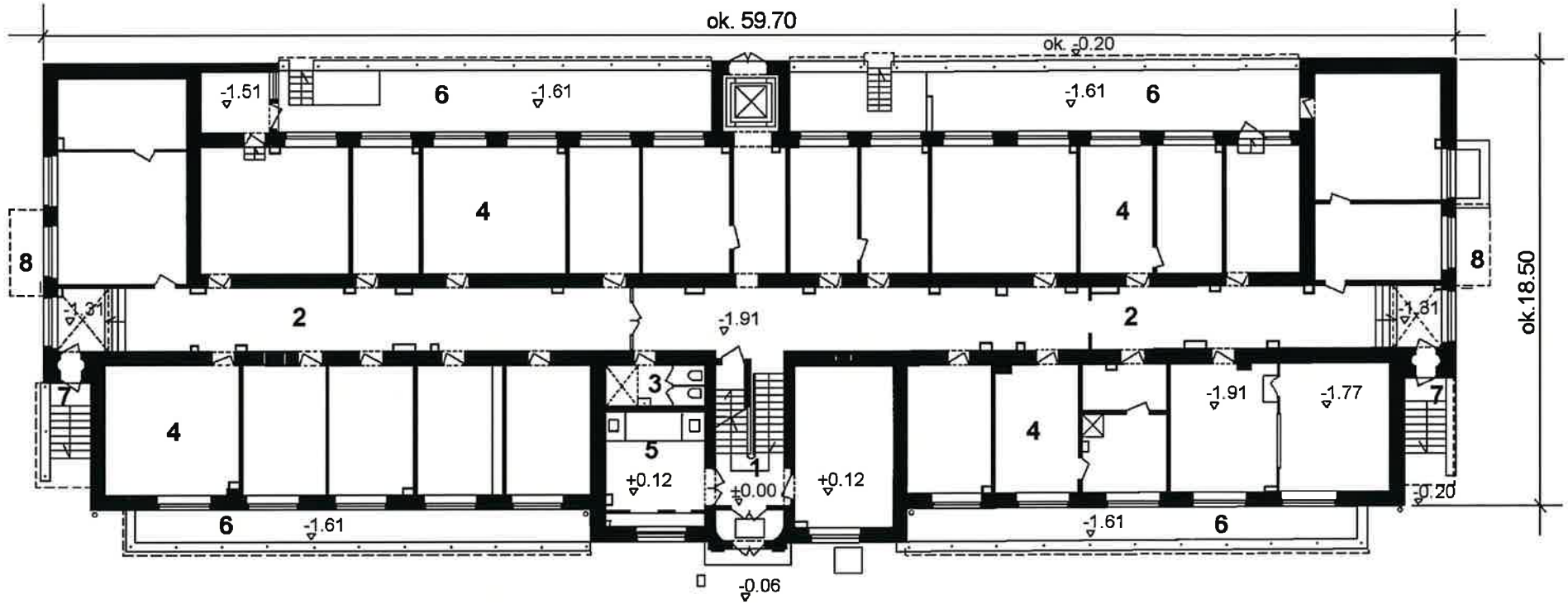
Nr 1

1. Miejscowość WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres LABORATORIUM (budynek nr 7) „SIECI BADAWCZEJ ŁUKASIEWICZ – INSTYTUTU CHEMII PRZEMYSŁOWEJ IM. PROF. IGNACEGO MOŚCICKIEGO”	6. Zawartość załącznika cd. p. 11 - plan sytuacyjny, rzut niskiego parteru (suterenu) budynku (verte)
2. Gmina – dzielnica Żoliborz		
3. Powiat		
4. Województwo mazowieckie		

Opracowanie załącznika : mgr Ewa Popławska-Bukała

(data i podpis) grudzień 2020

RZUT NISKIEGO PARTERU (SUTERENU) • SKALA 1: 250
(UKŁAD POMIESZCZEŃ WG PROJEKTU WENTYLACJI MECHANICZNEJ, bd.)

LEGENDA:

- 1. HOL WEJŚCIA GŁÓWNEGO I KLATKA SCHODOWA
- 2. KORYTARZ
- 3. WC
- 4. POMIESZCZENIA LABORATORYJNE I MAGAZYNY (NIEDOSTĘPNE)

- 5. WENTYLATORNIA
- 6. FOSA (ZAGŁĘBIENIE TERENU)
- 7. WYJŚCIA EWAKUACYJNE
- 8. NA PIĘTRACH METALOWE BALKONY I PRZYŚCIENNE DRABINY EWAKUACYJNE

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 2

1. Miejscowość WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres LABORATORIUM (budynek nr 7) „SIECI BADAWCZEJ ŁUKASIEWICZ – INSTYTUTU CHEMII PRZEMYSŁOWEJ IM. PROF. IGNACEGO MOŚCICKIEGO”	6. Zawartość załącznika dokumentacja ikonograficzna (verte)
2. Gmina – dzielnica Żoliborz		
3. Powiat		
4. Województwo mazowieckie		

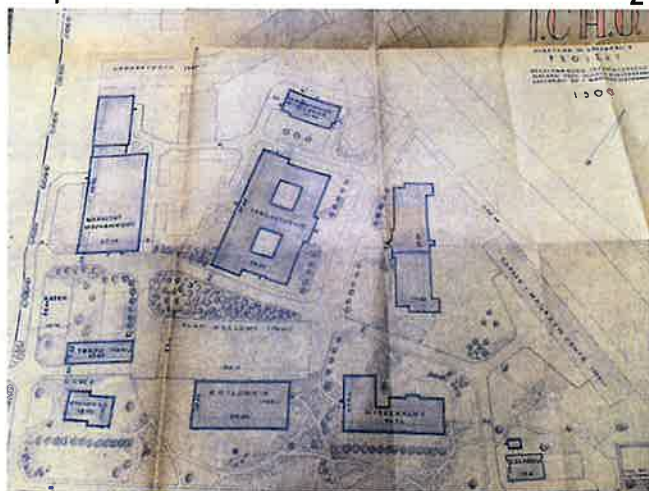
1

2

3

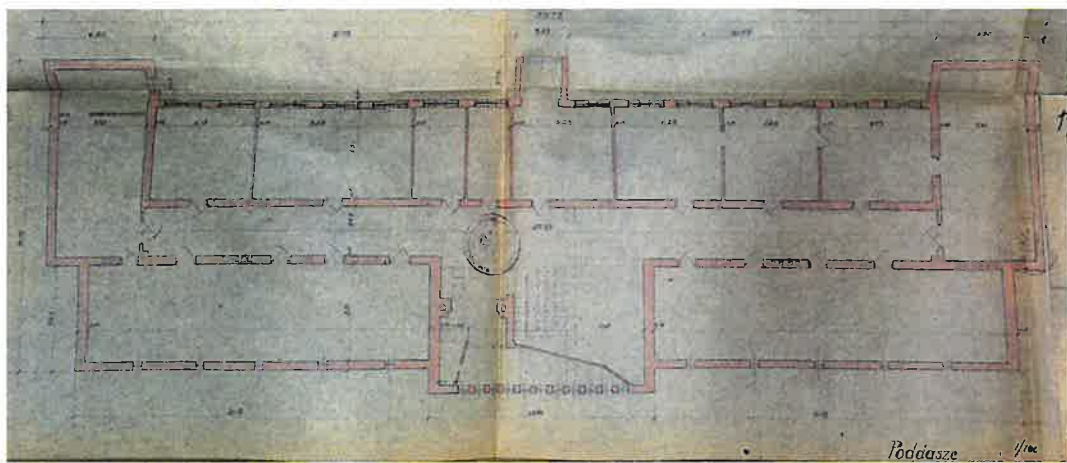
4

IL.1-3. Teren Instytutu i budynek nr 7 w latach: 1945 (1),
1990-94 (2) i 2015 (3) – fragmenty planów z: Warszawa historyczna,
www.mapa.um.warszawa.pl

IL. 4. Teren ICHO – fragment Projektu rozplanowania terenu, 15.12.1954.
Autor: inż. arch. St. Kolendo – materiały Archiwum Urzędu m. st. Warszawy

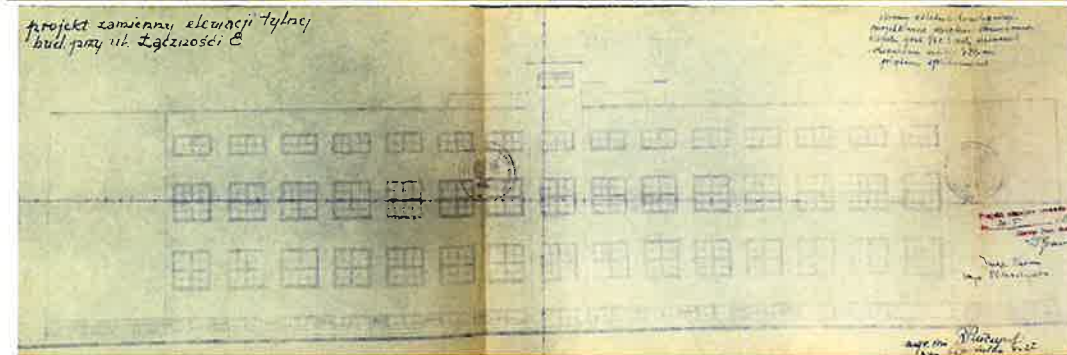
Opracowanie załącznika : mgr Ewa Popławska-Bukała

(data i podpis) grudzień 2020

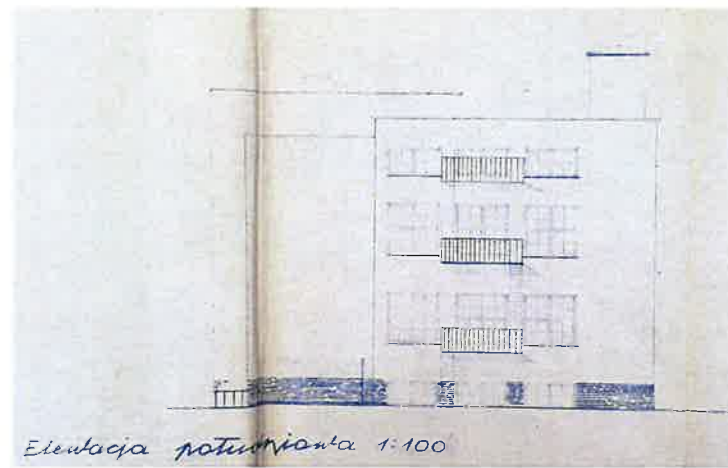
Poddasze 1/100

5

projekt zamienny elewacji tylnej
bud. przy ul. Łagiszoskiej 6

6

Elewacja południowa 1:100

7

IL. 5, 6. Rzut poddasza i elewacja tylna wg Projektu zamiennego elewacji tylnej budynku laboratorium; inż. arch. R. Pułczyński, 1954 – materiały A UW

IL. 7. Widok elewacji południowej wg Projektu elewacji budynku, 1969 (?), brak autora – materiały ICHP

IL. 8. Niemieccy żołnierze przed głównym wejściem do budynku, 1942, z: 513630_Fotopolska-Eu1942

IL. 9. Pracownicy Instytutu przed tym samym wejściem, 1980, z: 485700_Fotopolska-Eu1980 prac pionu chemii gosp.

8

9

1. Miejscowość WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres LABORATORIUM (budynek nr 7) „SIECI BADAWCZEJ ŁUKASIEWICZ – INSTYTUTU CHEMII PRZEMYSŁOWEJ IM. PROF. IGNACEGO MOŚCICKIEGO”	6. Zawartość załącznika cd. p. 13 dokumentacja fotograficzna stanu obecnego
2. Gmina – dzielnica Żoliborz		
3. Powiat		
4. Województwo mazowieckie		

cd. p. 13

Na wprost klatki schodowej współczesny dźwig towarowo-osobowy.

Balkony i pomosty technologiczne: stalowe ze stalowymi ażurowymi balustradami i drabinami ewakuacyjnymi między nimi

Posadzki: różne, wtórne. Stopnie i podstopnie schodów klatki schodowej oraz podesty z kwadratowych płytek terakotowych, gresu. W korytarzach i pomieszczeniach analogicznie posadzki z płytek terakoty, niektóre z tworzyw sztucznych. W łazienkach i WC: lastryko i terakota. Na poddaszu szlichta cementowa; w piwnicach szlichta betonowa. Fosi studzienki z nawierzchnią betonową.

Okładziny ścian: cokół elewacji okładzina z wtórnych cegieł klinkierowych. W sanitariatach, łazienkach, niektórych pom. laboratoryjnych glazury. Na korytarzach sufity podwieszane z płyt rastrowych i gipsowo-kartonowych na ruszcie metalowym., kryjące ciągi instalacyjne.

Drzwi zewnętrzne: wejściowe na klatkę schodową - 2.skrzydłowe drewniane, 8.podziałowe, pływiny i szklone (oryginalne), pozostałe 1.lub 2.skrzydłowe pełne, drewniane (?).

Drzwi wewnętrzne: wtórne z PCV 1. i 2.skrzydłowe lub 3.skrzydłowe, pływiny i szklone, niektóre z nadświetlem; drewniane 1.skrzydłowe, pełne.

Okna: pierwotnie drewniane podwójne uchylne w dolnych partiach. Obecnie – zespolone z PCV, ujednolicone nawiązujące do oryginalnych, 2.poziomowe, 4.dzielne z wewnętrznym podziałem wąskimi szczeblinami w układzie krzyżowym. Niektóre okna segmentu środkowego z metalowymi żaluzjami. Okrągłe i prostokątne okna poddasza drewniane. Parapety wewnętrzne okien z lastryko i betonowe, zewnętrzne z blachy powlekaniej. Wzdłuż okien poziomu suterenu zagłębienie terenu – fosa z nielicznymi schodami betonowymi, oddzielona betonowym niskim murkiem.

RZUT: zbliżony do litery „C”, długi prostokątny korpus z umieszczonym centralnie segmentem frontowym (ryzalitem) oraz prostopadłymi skrajnymi segmentami, pionem dźwigu windowego od tyłu. Budynek o układzie funkcjonalnym 2½ traktowym z 2.biegową klatką schodową usytuowaną w trakcie przednim w wysuniętym segmencie środkowym. W osi klatki ww. dźwig towarowo-osobowy umiejscowiony w dobudowie. Od strony wsch. i zach. – długie ciągi przyściennych, zagłębionych 1,5 m, fos suterenu; od pd. pojedyncza studzienka. W uskokach od frontu dodatkowe wejścia do budynku (wyjścia ewakuacyjne). Pozostałe 2 od tyłu: do pomieszczeń suterenu i szybu windowego. Układ funkcjonalny planu budynku – korytarzowy z pomieszczeniami modułarnymi zbliżonej wielkości, zmieniany. Tylko w piwnicach, występujących w tylnym trakcie, szerokie kanały wentylacyjne. W suterenu pom. laboratoryjne, magazyny materiałów chemicznych, pom. pomocnicze, w tym wentylatornia. Na parterze pom. laboratoryjne, pomocnicze i pom. socjalne. Podobnie prawdopodobnie na piętrze i poddaszu (większość pom. niedostępnych ze względu na funkcję obiektu).

BRYŁA: budynek 3.kondygnacyjny z suterenami, nad niektórymi partiami 4. i 5.kondygnacyjny (klatka schodowa, skrzydła, pion tylnej windy), częściowo podpiwniczony, z poddaszem użytkowym o 1.spadowym stropodachu. Narożniki od frontu cofnięte, od tyłu wysunięte ku przodowi.

ELEWACJE: otynkowane, z wyjątkiem partii cokołu i obramienia głównych drzwi wejściowych, które oblicowano brązową cegłą klinkierową, wieloosiowe, z brązową stolarką; od frontu i tyłu z ciągami zadaszonych fos suteren.

Fasada: 13.osiowa, 3.kondygnacyjowa z nieco wyższym 3.osiowym segmentem środkowym i bocznymi wycofanymi segmentami 1.osiowymi. Horyzontalnie dzielona dużymi kwadratowymi otworami okiennymi o podziale krzyżowym, rozmieszczonymi rytmicznie na kondygnacji suterenu parteru i piętra. W segmencie środkowym nad ostatnią kondygnacją okulusy poddasza (11), a w przyziemiu lekko wysunięte prosto obramione główne wejście (wtórnie opracowane) i 2 kwadratowe okna z żaluzjami. Drzwi z kwadratowymi płycinami, przeszklone w górnych partiach. Pozostałe 2 wejścia prowadzące do piwnic umieszczone w wycofanym segmentach poprzedzone schodami i osłonięte daszkami. Wzdłuż fasady od ryzalitu niemal do uskokowego narożnika wąskie długie fosy doświetlające okna suterenu, wtórnie zadaszone.

Elewacja tylna: horyzontalna, o zbliżonym wyglądzie do fasady: analogicznych wielkościach i podziałach okien (tylko w kondygnacji poddasza o formie leżącego prostokąta), z wyższymi partiami skrajnych segmentów i centralnego pionu dźwigu (bez okien, z wejściem w przyziemiu), rozbijającymi horyzontalny układ. W kondygnacji suterenu wąskie długie fosy, jak od frontu.

Elewacje szczytowe: 3.osiowe, rozwiązane identycznie: otwory okienne jak w pozostałych elewacjach - kwadratowe tylko na ostatniej kondygnacji prostokątne; stalowe pomosty ewakuacyjne czy technologiczne. Od strony elewacji pd. dodatkowo niesymetryczna zadaszona studzienka suterenu.

INSTALACJE: elektryczna, wody zimnej i ciepłej, kanalizacji sanitarnej i deszczowej, gazowa, tryskaczowa, alarmowa, p. poż., telefoniczna, wentylacji grawitacyjnej i mechanicznej, centralnego ogrzewania, odgromowa oraz klimatyzacji.

IL. 10-12. Widok elewacji frontowej: od strony zach. (10, 11) i fragment środkowy (12).

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 4

1. Miejscowość WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres LABORATORIUM (budynek nr 7) „SIECI BADAWCZEJ ŁUKASIEWICZ – INSTYTUTU CHEMII PRZEMYSŁOWEJ IM. PROF. IGNACEGO MOŚCICKIEGO”	6. Zawartość załącznika dokumentacja fotograficzna stanu obecnego
2. Gmina – dzielnica Żoliborz		
3. Powiat		
4. Województwo mazowieckie		

IL. 13, 14. Fragment elewacji frontowej: ryzalit wejścia głównego.

Opracowanie załącznika : mgr Ewa Popławska-Bukała

(data i podpis) grudzień 2020

IL. 15. Elewacja tylna (wsch.).

IL. 16. Elewacja boczna (pn.).

IL. 17. Elewacja boczna (pn.).

IL. 18. Elewacja tylna (wsch.) ze współczesną dobudową.

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 5

1. Miejscowość WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres LABORATORIUM (budynek nr 7) „SIECI BADAWCZEJ ŁUKASIEWICZ – INSTYTUTU CHEMII PRZEMYSŁOWEJ IM. PROF. IGNACEGO MOŚCICKIEGO”	6. Zawartość załącznika dokumentacja fotograficzna stanu obecnego
2. Gmina – dzielnica Żoliborz		
3. Powiat		
4. Województwo mazowieckie		

IL. 19. Widok elewacji frontowej od strony pd. IL. 20. Fosa suterenu w elewacji tylnej. IL. 21, 22. Klatka schodowa: widok do strony wejścia (21) i suterenu (22).

IL. 23. Klatka schodowa - ostatnia kondygnacja. IL. 24. Poddasze ryzalitu. IL. 25. Stropodach części frontowej. IL. 26. Kanał wentylacyjny w piwnicy.

Opracowanie załącznika : mgr Ewa Popławska-Bukała

(data i podpis) grudzień 2020

IL. 27. Korytarz poddasza.

IL. 28. Widok na szymb dźwigowy (w dobudówce).

IL. 29. Drzwi korytarza piętra.

IL. 30. Drzwi wejściowe.

IL. 31. Korytarz suterenu.

IL. 32. Wnętrze jednego z pom. laboratoryjnych.